

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Augustissimo, Romanorum Imperatori Leopoldo, A Carolo Magno Primo
Romano-Germanico Cæsare Quinquagesimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

AUGUSTISSIMO,
ROMANORUM IMPERATORI
LEOPOLDO,
A CAROLO MAGNO
PRIMO ROMANO-GERMANICO
CÆSARE
QUINQUAGESIMO.

SACRA CÆSAREA MAJESTAS,
Si Deus pro Te, quis contra Te?

*M*ULTÆ tribulationes
Fustorum, & de his
omnibus liberavit eos
Dominus. Et tu Do-
mine Deus virtutum
ad nihilum reduces
omnes gentes. Eripe
me de inimicis, & ab
insurgentibus in me libera me, quia tu
ã 2

es auxiliator meus: Suscipe me ergo secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione meâ.

Hac verba Regalis fiducia Regis secundum cor Dei, Tua sunt: ô Augustissime Imperator LEOPOLDE, Christianorum Principum Piiſſime: Tu enim ab Omnipotente Deo electus es in salutem fidelium populorum, quibus Te dedit in Imperatorem Clementissimum, ut omnium esses Consolator: semper igitur confide in Deo Patrum tuorum: qui Te prior dilexit, & elegit, non deseret Te, semper erit Tecum usque in finem.

Ista fuit Austriacorum Principum, precipuo gratia Dei favore electorum, perpetua fiducia: quippe qui non in gladio suo, sed in virtute Omnipotentis, & in singulari ejus benevolentia super-speraverunt: semper in adiutorio Altissimi habitantes, & in protectione Dei Caeli commorantes, sicut Ecclesia columna & firmamenta. Constat siquidem omnem Augustissima Domus potentiam, & gloriam, quam à Rudolpho I. per quatuordecim Imperatores Austriacos, ad Te Unum devolutam cernimus, & gratulamur; speciali Divini Numinis beneficio dona sua in Te cumulante, & coro-

nante, esse tribuendam : ut non in Te ip-
so, sed in solo Deo, Auctore naturæ, dis-
pensatore gratiæ, & gloria æternæ lar-
gitore, confidas, gaudeas, & unice
glorieris.

Tu Deo & hominibus Dilecte LEO-
POLDE, Germanorum Regum & Im-
peratorum Quinquagesime ; Europæ
Christianæ jubilum attulisti : ut Te Im-
perante Sacrum Imperium, post Belli sa-
cri felicem exitum, sperare possit sua li-
bertatis indulgentiam universalem ac
plenissimam, quæ tot undique inimicis
opprimebatur.

Incidisti quidem in infelicissima Rei-
publica tempora, veluti Sol in prævia
nubis densissimam caliginem ; verum
tamen ut splendidior lucet post nubila
Phæbus ; sic omnes gloriæ tuæ emulos,
Deo Tecum, & pro Te pugnante supera-
bis & conteres.

Erant non pauci, qui in Gloriosissimi
tui Parentis funere, omnem Augustissi-
mæ Familiæ tuæ gloriæ sepultam esse
arbitrabantur ; sed non animadverte-
bant Pientissimum illum Principem,
cujus hoc erat effatum, Voluntas Dei,
Vita mea : pretiosâ in conspectu Domi-
ni morte obiisse : quando redivivus è

tumulo Deus-Homo, gementium discipulorum lacrymas terfit, ut intelligeremus, in Austriacorum Principum fueribus semper esse novum Pascha, quo illis qui emoriuntur, recentiores restituantur ad salutem populorum fidelium & ad gaudium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, cujus ab initio fuerunt perpetui & invictissimi Propugnatores.

Et sanè in Te Uno Augustissime LEOPOLDE omnium Majorum Tuorum virtutes coruscant, in Te à teneris apparuit maturitas supra etatem, amor sincerus Religionis Catholicæ propugnanda, filialis affectus erga communem fidelium Patrem, Romanum Pontificem, quem ut unicum visibile Ecclesiæ totius Caput, universalem Gregis Dominici Pastorem, summum in terris Christi Vicarium, veneraris, audis, diligis, & colis. Ad hæc zelus tuus Catholicus pro salute Populorum tuorum, Justitia, Æquitas, Benignitas, Affabilitas, Munificentia, animi celsitudo inter adversa, judicium omnis boni consilii capax, morum integritas; Ad extremum Pietas Eucharistica, Augustissima Domus Austriacæ Character, Robur & Præsidium singulare: Hæ, inquam, omnes Impera-

tore Christianissimo dignæ virtutes, quas
in Te admiramur, & veneramur; Ma-
jorum tuorum Majestatis, Potentia, &
Gloria, scriberent Te heredem; licet tam
ipsorum merita, quàm sanguinis suffra-
gium abessent.

Stetisti LEOPOLDE immotus in
Deo, & in Te manens; Tu unus inter
multos Imperialis Diadematis ambitio-
sos, ambiebaris; Dei nutum & motum
humilis, securus, & magnanimus expe-
pectabas, prævenire volebas; cur ergo à
tam digno Capite, quod ab Avitis Ma-
jorum Caesarum virtutibus non declina-
bat, Imperiale Diadema declinasset? Non
est negandum antequam Te Imperato-
rem parturirent Septem-viri longiorem
moram traxisse: non quod Te nolent Cæ-
sarem quem uno animorum consensu ele-
gerunt, sed quia magnorum à Deo Ele-
ctorum Partus, nunquam carent magnis
difficultatibus: nemo Tibi denegabat
Imperium, quod tam multis titulis fe-
ceras tuum, sed ne tam citò esses Impe-
rator laborabant qui tuam Potentiam
metuebant: illi dignissimas Imperio vir-
tutes suspiciebant, in Te vel inviti, nec
poterant non admirari, quem suis pri-
vatis commodis servientes, nolissent in

supremum humana gloria Thronum ex-
altari, sed dissipavit omnia consilia eo-
rum ille qui Te elegerat. Frustra repug-
nant mortales, quando cœli auspiciis a-
gitatur urna: qui in manibus suis tene-
bat Principum corda, quâ voluit incli-
navit.

Deo igitur Optimo Maximo impellen-
te, Casarem Te dixerunt, quem Imperii
hostes maximè nolebant, probi summè
optabant, tunc decimo octavo etatis an-
no, decimâ quintâ Imperii Coronâ Au-
striacos fastos cumulasti, Imperatorum à
Carolo Magno Romano-Germanicorum
Quinquagesimus.

Coronatus Imperator id mirandum
prestitisti, quod omnium amores college-
ris nihil enim quod in Te inviderent am-
bitiosi, nihil quod odissent adversarii
reperire potuerunt: siquidem superemi-
nens virtus amulationem, & invidiam
exclusit: amabilitas verò morum tuo-
rum omne odium extinxit.

Imperii tui Urbes pertransisti benefa-
ciendo omnibus, veluti Sol universis &
singulis benignus, & salutaris: Ingressus
tuus pacificus omnes exhilaravit, at dis-
cedens natantes in lacrymis oculos aspe-
xisti, cum advenisses gratissimus omni-

bus, omnes vulnerasti cum abires; non enim sine ingenti dolore amittitur, quod summo amore diligitur: tam fortiter, suaviterque in omnium cordibus regnat, quem regia virtutes reddunt omnibus amabilem: oblatas passim Civitatum claves accepisti, ut ad omnium animos novis beneficiis Tibi viam regiam aperires: manebat enim altè impressum in Imperiali tuo animo, divinum Regis Regum pronunciatum: ipse enim dixit quod prius fecit, Quia beatius est magis dare quam accipere; quamobrem qui ingentes tuos thesauros videre volunt, amicos & subditos tuos aspiciant, quos bonis omnibus cumulasti, Tibi ipsi parcens, ut tui abundantius habeant, unde boni beatique sint. Tanta enim est tui Imperialis animi propensio ad benefaciendum omnibus, ut verisimile de Te dicatur quod scripsit Poëta de primo Augusto

Tu mitis ad pœnas Princeps, ad præmia velox,

Quique doles, quando cogeris esse ferox.

Scimus Regem Regum, Dominum nostrum, unigenitum Dei Filium, totius mundi Salvatorē, omnium omnino hominum Redemptorem JESUM-CHRISTUM,

cujus imperium super humerum ejus, ex
MARIA Immaculatâ semper Virgine,
pacis & gratia in ventre nasci voluisse,
cum totus terrarum orbis universali pa-
ce frueretur, & medium altae quietis si-
lentium tenerent omnia. Tu Imperator
Benignissime LEOPOLDE, pacis, tran-
quillitatis, & populorum fidelium salu-
tis amantissimus, omnibus Principibus
Christianis virentis olivarum sponte
prebens, nemini bellum indicis, nisi co-
actus: gladio tibi Divinitus dato non
uteris, nisi ut Dei Minister, in prote-
ctionem bonorum, & ut vindex in iram,
ei qui malum agit: contra inimicos Cru-
cis Christi acinacem evaginas, ne Eccle-
siam Dei Vivi in servitutem redigant,
quapropter qui bella inter Catholicos
Principes Ecclesiae Dei Vivi everisionem,
pacem verò, Fidei propagationem, & ini-
micorum Crucis Christi destructionem
esse cognoscunt & consententur, Te Impe-
ratorem pacificum, justum, pium, cupe-
rent esse immortalem.

Verum in hoc perpetuo rerum caduca-
rum fluxu, & refluxu, non possunt esse
perpetua pacis foedera, cujus tam mobilia
sunt fundamenta: nemo hic quantum-
vis felix, potest esse ex omni parte beatus,

quippe omnes in hoc mortali corpore peregrinamur à Deo cordis nostri, in cuius solius sinu est pax aeterna Beatorum. Absit ergo à Christianissimis Principibus, & ab omnibus Electis in Christi JESU Regis gloria Divino Sanguine ad vitam aeternam regeneratis, ut in terris felicitatem suam stabiliant; regales animos Deo Uno, Trino, Optimo, Maximo, Beatissimo capaces, quidquid Deo minus est non implebit.

Recordare Piiissime LEOPOLDE, quantis adversis ab adolescentia tua probavit Te, qui Te elegit: certamen forte dedit Tibi ut vinceret, non per Te, sed per illum qui est Auxiliator tuus; & scires ex Te ipso, quia manus Omnipotentis tecum est, ut eruat Te. Semper igitur in Deo Patrum tuorum magis confidentem non Te contristes quidquid Tibi acciderit: esto semper in periculis intrepidus, in hoc Bello Sacro contra superbum inimicum Crucis Christi fortissimus, in adversis magnanimus, in prosperis humillimus; in omnibus justus, pius, integer vita, scelerisq; purus. Omnia humana transeunt sicut somnia: Veritas autem Domini manet in aeternum.

Si ergo Deus pro Te, quis contra Te?

*Multæ tribulationes Iustorum, & de
omnibus his eripuit eos Dominus Om-
nipotens. JESUS-CHRISTUS heri, & ho-
die, ipse & in sæcula, firmissimum
est Augustissima, semper Catholica,
& Piissima Domus Austriaca funda-
mentum.*

Est Deus in Cælo, qui miscet tristia
lætis,
Magnanimi Reges, in cunctis Nu-
men adorant:
Tristentur miseri, quorum spes extat
in Imis,
Impavidi maneant, quorum spes ex-
tat in altis,
Tu LEOPOLDE, Deo confidens
omnia vinctes.
Hoc totâ devotione exoptat,

*SACRÆ CÆSARÆ MAJESTATIS
TVE,*

Minimus Sacerdos
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.